

PASSANT DEL FAIG, COVES DEL

Cova

Ripollès

Camprodon

Desnivell: 10 m

Recorregut: 24 m

Calcàries

Boca
Cova del
Passant del Faig

Localització

A 700 m al NW del coll de Malrem i a 220 m de la frontera amb França, dins de la comarca natural de l'Alta Garrotxa. A tan sols 12 m d'un pas natural conegut amb el nom de 'Passant del Faig', que a manera de bretxa permet creuar una cresta calcària

Per arribar-hi, anirem per la carretera direcció a Beget i un quilòmetre després d'haver passat Rocabruna la carretera creua el torrent de les Arçoles, on hi ha un espai per deixar el cotxe. De l'altra banda de la carretera surt un camí que en cosa de 50 minuts ens ha de portar al coll de Malrem, que fa frontera amb França. Del coll estant ja veiem la cresta rocallosa cap a la que ens hem de dirigir tot seguint un corriol estret i costerut. El corriol creua la cresta pel passant del Faig i just immediatament veurem a la dreta una petita depressió on s'obre la boca de la cova del Passant del Faig. La cova Petita es troba a 10 m cap a l'Est, a una cota lleugerament superior.. A poc més de 100 cap a l'Oest de les coves hi ha un aflorament calcari característic conegut amb el nom de 'Roc del Tabal'. Des del cotxe a les coves s'ha de superar un desnivell de l'ordre de 400 m.

Boca	Latitud / Longitud	UTM	Altitud
PASSANT DEL FAIG, COVES DEL	42.34425, 2.47390	31T (ETRS89) 456665 4688133	1297 m

Descripció

Es troba en una petita depressió del terreny entre tres bonics faigs. La boca fa un metre d'amplada per uns 65 cm d'alçada tot donant pas a un fàcil ressalt d'un parell de metres. Uns metres més endavant desgrimparem per uns blocs i ens trobarem a una bifurcació. Per l'esquerra acaba aviat, als tres metres, i per la dreta ens haurem d'arrossegar cosa de 4 metres fins arribar a un pas estret a l'altra banda del qual la cova continua per una galeria

diaclasiforme, estreta però practicable, que s'endinsa en profunditat generant una vertical. Un sondeig acústic (eufemisme que vol dir 'llençar una pedra') ens permet fer una estimació de la seva fondària -creiem que conservadora-en torn als 7 m.

Quedava pendent el seguiment de l'exploració, però aquesta es va fer el setembre de 2025 per Nil Hosta i Tanit Sanmartín que van baixar el pouet final on acaba la cavitat.

La cova petita presenta una boca molt més petita, sovint mig tapada per fullaraca, però s'obre immediatament a una saleta d'uns 5 m de diàmetre amb el terra en pendent de la que surten un parell de curtes galeries.

La direcció general de la cova és paral·lela al cingle de la cresta, que es troba a pocs metres de distància. Es tracta, doncs, de cavitats del tipus que s'han vingut a denominar 'tectòniques'. La morfologia dominant és la clàstica i les fractures i diàclasis de la roca són ben visibles.

Topografies

